

Marynie sciskam serdecznie.

Pamięci wniochyka,

Marysia.

Kochana Mamuniuszko

Powinnośmy byli weselej pisać
i jęcić się wiele pomnozowań, to
przy najmniej bardzo wiele śmiechu
Mamie przelać. Miewiem jak się
to stało iess się tak spóźniła.

Władysław i Witold swego drogiego do
Maminy pisać: - Jutro Pająk imie
mimy, wiem że serce i myśla
bliisko będziemy siebie. Szchoda że
i w istocie bliisko siebie byliście

moimy: Mamuncie droga, prze-
strasznie na świecie smutno.

a pewnie mnie, smutniej niż komu
kolwiek na świecie, bo nieważdwa, że
bym dziesięć przynajmniej głępot
nie zrobiła. W tym tygodniu, jak ich
taki nadmiar, że już niewiem jak wy-
brnąć. Jakaś mi nie istna ślepota
grasami, taka ogarnie się zupełnie
traci, wsulki o nerwach są, i dopiero
jak nie zrobiona i nie odzrona, to wi-
dzieć się hołasaliwie głępsia, a żeby
tylko pragnie na temu cierpiata to by
przynajmniej było zdrowo, ale gorsze
czasami skutki nieprzyjemności i kłopot
tów co uciążliwa na siebie sięgają a na
porciek, mogą, tylko sobie poradzić się
sama sobie winna. Ale to mnie nie porie-
szo wcale. Całe życie i cały świat mi się
czasami dają, tak jak na moją głępotę.
co robić, to cos zrobić, czego muszę, ostent
Zalowa. Mamuncie droga preprano. Zate

głupi liś, ale tak mi
moja głępotę. Jis do-
gryzła, że musiałam
koniecznie komuś się
pochwalić, a nie pochodzi
i by sobie ulżyć. -
Stopy Maryi Matki
Annis wiskam
moja dziewczyna, sąj-
cuduj, najprzyjemniej
tak, jak ja Kocham,
t. j. bardi - jej sąsiedzi
co by było Maria
potrzebi najprzyjemniejszego

Życzę Pani szczęśliwego
nowego roku bez zmartwień i
z dobrem zdrowiem.

Miałam szczęście przystąpić
w noc Bożego Narodzenia, do
Stolu Pańskiego. Ofiarowałam
też Komunię Świętą za Dziadunia
i za Puniunię.

Posyłam w środę wieczór na obiad
do cici Pembilińskiej, która mia-
ła drzewko, na którym zalażłam
dla siebie: 3 księżki kuchenne, sukienkę
i rozmaite małe rzeczy m. p. pióro
i ołówki, sakiewkę, etc...

poszłyśmy Ciocia i ja, z Mamą
do cioci Izi Działyńskiej, i dosta-
łam mały kaktus od Wujaszka
Jasia; dwie bardzo ładne suknie
dla lalki, i szkatułkę z czekula-
dą. Dziednausia nie mogła iść
z nami bo ją bardzo gardo boli.

Mama mi dała bardzo ładne pu-
delko, które jej Dziadunia był da-
rował, z wszystkiem co potrzeba
do szycia.

Ciocia Marygna mi dała ma-
łą Kuchenkę do robienia gauffres.

Panna Duflos i Panna P'Sullivan
mi ułożyły złobek.

Ścisłam serdecznie Kochanej
Aniani rączki, życząc raz
jeszcze — wszystkiego dobrego.

Cioci Anni i Wujaszko wi ręce
całuję i życzę im dobrego roku;
Jasia, Josia, Pietrusia i